

Carambole

(Herziene versie augustus 2025)

Thriller in drie bedrijven

door

ROBERT SCHERJON

TONEELUITGEVERIJ VINK B.V.
Tel: 072 - 5 11 24 07
E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl
Website: www.toneeluitgeverijvink.nl

VOORWAARDEN

Alle amateurverenigingen die het stuk: **CARAMBOLE** gaan opvoeren, dienen in alle programmaboekjes, posters, advertenties en eventuele andere publicaties de volledige naam van de oorspronkelijke auteur: **ROBERT SCHERJON** te vermelden.

De naam van de auteur moet verschijnen op een aparte regel, waar geen andere naam wordt genoemd.

Direct daarop volgend de titel van het stuk.

De naam van de auteur mag niet minder groot zijn dan 50% van de lettergrootte van de titel.

U dient tevens te vermelden dat u deze opvoering mag geven met speciale toestemming van het I.B.V.A. Holland bv te Alkmaar.

Copyright: © 2005 Anco Entertainment bv - Toneeluitgeverij Vink bv

Internet: www.toneeluitgeverijvink.nl

E-mail: info@toneeluitgeverijvink.nl

Niets uit deze uitgave mag verveelvoudigd en/of openbaar gemaakt worden door middel van druk, fotokopie, verfilming, video opname, internet vertoning (youtube e.d.) of op welke andere wijze dan ook, zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Het is niet toegestaan de tekst te wijzigen en/of te bewerken zonder voorafgaande schriftelijke toestemming van I.B.V.A. HOLLAND bv te Alkmaar, welk bureau in deze namens de Uitgever optreedt.

Vergunning tot opvoering van dit toneelwerk moet worden aangevraagd bij het Auteursrechtenbureau **I.B.V.A. HOLLAND bv**

Postbus 363

1800 AJ Alkmaar

Telefoon 072 - 5112135

Website: www.ibva.nl

Email: info@ibva.nl

ING bank: 81356 – IBAN: NL08INGB0000081356 BIC: INGBNL2A

Geen enkele andere instantie dan het IBVA heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

Auteursrechten betekenen het honorarium (loon!) voor de auteur van wiens werk door u gebruik wordt gemaakt!

Auteursrechten moeten betaald worden voor elke voorstelling, dus ook voor try-outs, generale repetitie met publiek, voorstellingen in/voor zorginstellingen, scholen e.d.

Vergunning tot opvoering:

1. Aankoop van minimaal **6** tekstboekjes bij de uitgever.
2. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart (tevens bewijs van aankoop), met uw gegevens, naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
3. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Vergunning tot HER-opvoering(en):

1. U vult het aanvraagformulier in op www.ibva.nl of u zendt de aanvraagkaart met uw gegevens naar I.B.V.A. Holland. Uw aanvraag dient tenminste **drie weken voor de eerste opvoering** in bezit te zijn van I.B.V.A. Holland.
2. U krijgt daarop de nota toegestuurd. Na betaling wordt u de vereiste vergunning toegestuurd.

Opvoeringen zonder vergunning zijn niet toegestaan en strafbaar op grond van de Auteurswet 1912. Zij worden gerechtelijk vervolgd, terwijl de geldende rechten met 100% worden verhoogd. Het tarief wordt met 20% verhoogd voor opvoeringen waarvoor geen toestemming werd aangevraagd binnen drie weken voorafgaand aan de voorstelling.

Het is verboden gebruik te maken van gekregen, geleende, gehuurde of van anderen dan de uitgever gekochte tekstboekjes.

Rechten BELGIË: Toneelfonds JANSSENS, afd. Auteursrechten,

E-mail: rechten@toneelfonds.be. Telefoon (03)3.66.44.00,

Geen enkele andere instantie heeft de bevoegdheid genoemde rechten van u te claimen, of te innen.

CARAMBOLE

Gerard Verbeek, zakenman in ruste, woont met zijn vrouw Trudy in een appartement op de hoogste etage van een flatgebouw in een grote stad. Elke donderdagmiddag gaat hij biljarten. Uitgerekend dan komt de buurjongen, Fred van Dam, student informatica, de spullen terugbrengen die zijn moeder, Vera van Dam, heeft geleend: een pakje soep, een blikje koffiemelk, enz. Trudy is aanvankelijk wel gecharmeerd van de jongen. Maar al spoedig blijkt dat hij helemaal niet komt voor een gezellige babbel met de buurvrouw. Hij is meer geïnteresseerd in de inhoud van de kluis die verstopt zit in de boekenkast. Als Trudy daar achterkomt is het te laat en nemen de zaken een dramatische wending. Aan inspecteur Harry Landzaat en zijn assistente Jopie Schoonhoven de taak uit te zoeken wat er werkelijk is gebeurd.

ROLVERDELING:

Gerard Verbeek - aannemer in ruste

Trudy Verbeek - zijn vrouw

Vera van Dam - buurvrouw, weduwe

Fred van Dam - haar zoon, student informatica

Harry Landzaat - inspecteur van politie

Jopie Schoonhoven - diens assistente

DECOR:

Een huiskamer in een appartement op de hoogste etage van een flatgebouw in een grote stad. Moderne meubels. Links een zitje met driezitsbank, makkelijke stoelen en een salontafel. In de linker zijwand, achter de bank, een raam met vitrage. Daaronder een glazen drankkastje met flessen en drinkglazen. Midden op het toneel een eettafel met een kleed en een vaas met bloemen. In de achterwand links een deur naar de gang en de keuken. Naast de deur een (niet al te hoge) boekenkast vol boeken. Boven de boekenkast hangt een schilderij van een liggend naakt. In de rechter zijwand twee openslaande deuren naar het balkon, ook met vitrage. Rechts in de hoek een ladekastje met een tv.

EERSTE BEDRIJF

I

(het is donker. De gordijnen voor de deur naar het balkon zijn dicht. Het licht van een zaklantaarn schijnt over de voorwerpen. Een jongeman, Fred, sluipt door de kamer. Hij stoot zich aan de eettafel)

FRED: Au. Klotetafel. *(Het licht van de lantaarn, een staaflamp, valt op een boekenkastje dat tegen de achterwand staat. Fred opent een deurtje van nepboeken. Daarachter bevindt zich een kluis. Fred haalt een papiertje uit zijn zak en draait aan het codeslot)* Drie maal links tot veertien, twee maal rechts tot zevenentwintig, verder door naar eenendertig. Nu zou die open moeten gaan. *(hij trekt aan de hendel, de deur zwaait open, hij schijnt naar binnen en haalt een dikke envelop uit de kluis. Pakt een open doosje met juwelen, beschijnt het met zijn lamp)* Juwelen. Te link. Daar zijn natuurlijk foto's van gemaakt. Die komen op Opsporing Verzocht. *(Hij stopt de envelop in zijn binnenzak en doet de kluisdeur en het deurtje ervoor dicht. Het licht van de lantaarn schijnt door de kamer. Hij loopt naar de deur. Net als hij die wil openen gaat de deur open. De deur stoot tegen Freds knie. Gerard, in ochtendjas, komt binnen. Het licht gaat aan)*

GERARD: Wat doe jij hier?

FRED: *(zijn zere knie betastend)* Eh, mijn moeder had eh, nog iets laten liggen vanmiddag. Haar sigaretten. *(hij haalt een pakje sigaretten uit zijn zak)*

GERARD: *(doet een stap de kamer in)* En dat is voor jou een reden om midden in de nacht mijn huis binnen te dringen.

FRED: *(deinst hinkend achteruit)* U weet hoe verslaafd ze is.

GERARD: Met een zaklantaarn.

FRED: Ik wilde jullie niet wakker maken.

GERARD: *(smalend)* Hij wilde ons niet wakker maken. Fred, onze wakkere buurjongen. Die zo goed voor zijn moeder zorgt. Die zo áárdig is tegen de buurvrouw. Fred de slijmbal. Fred die het achter zijn ellebogen heeft. Zal ik jou eens wat vertellen jongen. Ik heb jou nooit vertrouwd. *(Komt naderbij)* Jij bent een linkmiegel. Volgens mij was jij hier aan het rondsnuffelen om te kijken of er iets van jouw

gading is te vinden. Wat zou je denken van dat schilderij? *(wijst)* Een echte Breitner. Probeer maar eens te verpatsen knul. Lukt je niet. Daar ben jij te stom voor.

FRED: Nee echt heus, het ging om die sigaretten. Mijn moeder wacht op me, beneden. Mag ik nu... *(wil naar de deur lopen, maar Gerard houdt hem tegen)*

GERARD: Jij mag niks. Jij mag hier blijven. Jij mag mij vertellen wat je vorige week in de keuken deed waar mijn vrouw aan het koken was. Meneer kwam een pakje soep terugbrengen dat zijn moeder geleend had. Stond naast mijn vrouw in de pannen te loeren. Legde toevàllig zijn hand op haar arm. Ik heb het wel gezien hoor, jij bent een sneaky mannetje. *(Grist opeens de staaflamp uit Freds hand, deze verzet zich. Er ontstaat een worsteling. Fred wil naar het balkon vluchten en maait met zijn arm de bloemenvaas van de tafel. De vaas valt in stukken op de grond. Water gutst over de vloer. Overal bloemen. Gerard krijgt Fred te pakken en slaat hem met de lantaarn op het hoofd. Fred valt en blijft roerloos liggen. Gerard schopt hem nog een aantal keren woedend in zijn zij. Dan komt hij tot zichzelf, hij blijft staan en kijkt neer op Fred. De staaflamp valt uit zijn hand)*

TRUDY: *(komt binnen in nachtkleding)* Wat is hier aan de hand?

GERARD: Fred. Was hier aan het rondsnuffelen.

TRUDY: *(snelt naar Fred toe, schudt aan hem)* Hij is dood. Je hebt hem doodgeslagen.

GERARD: Welnee, hij doet maar alsof. Pas op, zo meteen grijpt hij je bij je keel. *(Hij hurkt naast Trudy, schudt Fred heen en weer)* Kom op joh, sta op. *(Fred blijft roerloos liggen. Gerard staat op)* Verrek, je hebt gelijk. Hij is dood.

TRUDY: We moeten de politie bellen.

GERARD: Nee natuurlijk niet. We bellen niemand.

TRUDY: Wat dan? We zitten hier met een dooie buurjongen. *(Loopt naar de deur)* Ik ga Vera waarschuwen.

GERARD: Nee Trudy. Jij gaat Vera helemaal niet waarschuwen.

TRUDY: *(blijft staan)* Haar zoon is dood.

GERARD: Had ie maar niet moeten inbreken.

TRUDY: Maar Gerard! Wat wil je dan doen?

GERARD: We gooien hem van het balkon.

TRUDY: Van zes hoog!

GERARD: Hij voelt niks hoor. Hij is al dood.

TRUDY: Maar dat kan toch zomaar niet?

GERARD: Ja hoor, natuurlijk kan dat. Inbreker op heterdaad betrapt. Liep hier rond te struinen met een zaklantaarn. Wilde vluchten via het balkon, heeft mis gegrepen en is toen naar beneden gevallen. Wat denk je dat er gebeurt als wij de politie bellen. Dan ga ik voor jaren de bak in. En waarom? Omdat ik mijn eigendommen verdedig.

TRUDY: Heeft ie wat gestolen dan.

GERARD: Weet ik niet, hij was het in ieder geval wel van plan. Kwam zogenaamd de sigaretten halen die zijn moeder hier had laten liggen.

TRUDY: Dat klopt. Vera heeft mij daarover gebeld. Ze was haar sigaretten vergeten. Ze zei dat Fred ze wel even zou komen halen.

GERARD: Dan kom je toch niet stiekem binnensluipen? Dan bel je toch netjes aan?

TRUDY: Wij lagen te slapen! Hij wilde ons niet wakker maken.

GERARD: Ik heb die achterbakse klootzak nooit vertrouwd. Help eens even. *(Hij opent de balkondeur. Vanuit de verte klinken verkeersgeluiden. Hij sjort aan de arm van Fred, Trudy trekt aan de andere arm. Ze slepen hem naar het balkon)*

TRUDY: Wat is ie zwaar. *(De wind doet de gordijnen bollen. Ze verdwijnen met de dode op het balkon. Beiden kreunen van inspanning. De stem van Gerard)*

GERARD: Ik tel tot drie. Eén, twee, drie. Los. *(in de verte klinkt het geluid van een politiesirene, die langzaam dichterbij komt en luider wordt)*

DONKER

II

(de volgende ochtend, helder licht. De kamer is opgeruimd, op de vloer is nog de natte plek te zien van de bloemenvaas die in stukken is gevallen. Op de salontafel een theepot met kopjes. Op de eettafel ligt een biljartkeu in foedraal en een doos waarin drie biljartballen zitten. Gerard zit op een van de lage stoelen en leest de krant. Trudy zit tegenover hem, ze schenkt thee in)

TRUDY: Jij nog thee?

GERARD: *(vanachter de krant) H'm. (de telefoon van Trudy gaat. Ze schrikt, neemt op)*

TRUDY: Ja hallo. O. Ja. Ja natuurlijk. Momentje. *(ze legt haar hand op de telefoon. Tegen Gerard) De politie. Een zekere inspecteur Landzaat. Ze willen ons een paar vragen stellen in verband met de dood van Fred. Ze staan beneden in de hal, of het gelegen komt dat ze boven komen.*

GERARD: Dan moeten ze wel opschieten. Ik ga straks biljarten.

TRUDY: *(in de telefoon) Komt u maar boven. Achter in de hal zijn de grijze deuren van de lift. Ja, het bovenste knopje. (Trudy drinkt thee, Gerard blijft lezen. Het belletje van de voordeur gaat. Trudy staat op en gaat opendoen. Twee rechercheurs komen binnen: inspecteur Harry Landzaat en zijn assistente, Jopie Schoonhoven, die een koffertje draagt. Zij zijn in burger. Gerard vouwt de krant op, staat op, de rechercheurs stellen zich voor)*

HARRY: Harry Landzaat. Dit is mijn collega...

JOPIE: Jopie Schoonhoven.

TRUDY: Gaat u zitten. Kopje thee?

HARRY: Nee dank u. *(Beiden gaan op de bank zitten)*

TRUDY: *(maakt aanstalten de theepot en de kopjes op te ruimen) Moet ik er bij blijven?*

JOPIE: Jazeker mevrouw. U moet er bij blijven. *(Trudy gaat zitten)*

HARRY: Wij hebben nog een aantal vragen over wat er gisteravond is gebeurd.

GERARD: Gisteravond? Het was midden in de nacht.

JOPIE: Het was tien over twaalf. Op dat tijdstip is Fred van Dam, uw buurjongen, levenloos aangetroffen op het plaveisel. Zijn botten waren verbrijzeld. Volgens uw verklaring, die u gisteravond, eh, vannacht, heeft afgelegd tegenover de collega's van de uniformdienst, heeft u hem betrappt bij een inbraak.

GERARD: Ja, dat klopt.

JOPIE: *(haalt een ingelijste foto uit haar koffertje)* Het gaat om deze jongeman. Dit is toch uw buurjongen?

GERARD: *(pakt het lijstje aan, kijkt)* Ja, dat is Fred. *(Geeft het lijstje terug)*

HARRY: Vertelt u eens. Hoe is het precies gegaan?

GERARD: Wij lagen al in bed...

TRUDY: Wij gaan altijd om elf uur slapen. Na Nieuwsuur.

GERARD: Ik hoorde een vreemd geluid in de kamer en ben gaan kijken. Ik zag meteen dat er iets loos was. De balkondeur stond open, de gordijnen woeien naar binnen. Ik ben naar het balkon gelopen en zag beneden iemand op straat liggen. Pas later hoorde ik van uw collega's dat het Fred was. Ik denk dat hij tijdens het vluchten over de balustrade is geklommen en toen is uitgedalen en gevallen.

HARRY: Hoe is hij binnengekomen denkt u?

GERARD: *(haalt zijn schouders op)* Ik denk op dezelfde manier.

HARRY: Mist u iets?

GERARD: Niet dat ik weet.

HARRY: Er is iets wat wij niet begrijpen. Hij had een sleutelbos bij zich. Met uw huissleutel.

JOPIE: *(haalt een plastic zakje met een bos sleutels uit haar koffer en legt die op de salontafel)* Die vonden we in de zak van zijn leren jack.

TRUDY: O, dat is niet zo vreemd hoor. Vera, onze benedenbuurvrouw, de moeder van Fred dus, heeft een sleutel van onze flat. Zij geeft de plantjes water als wij met vakantie zijn. Dan haalt ze ook de brievenbus leeg.

HARRY: Aha. Dus vermoedelijk is Fred gewoon door de voordeur binnengekomen. Je zou bijna zeggen: waarom is hij niet op dezelfde manier weggegaan.

GERARD: Omdat hij mij hoorde aankomen natuurlijk!

HARRY: *(knikt)* Natuurlijk.

JOPIE: *(ziet de staaflamp liggen onder een stoel)* Daar ligt iets. *(Jopie staat op, haalt een doorzichtige plastic zak uit haar koffertje en laat de lantaarn voorzichtig in de zak glijden)* Is die van u?

GERARD: Nee hoor, niet van mij.

JOPIE: Van de inbreker dus. *(Deponeert de plastic zak met de lantaarn in het koffertje)*

HARRY: We vonden nog iets, in de binnenzak van het jack van Fred. Joop? *(Jopie haalt een dikke envelop uit het koffertje, die ze op de salontafel legt)*

GERARD: Zie je wel. Zei ik het niet? Die heeft ie uit de kluis gehaald. *(Hij staat op, loopt naar de boekenkast, opent het nepdeurtje en laat de kluis zien)*

HARRY: Aha de kluis. U miste die envelop nog niet.

GERARD: Ik heb nog niet in de kluis gekeken. *(Maakt aanstalten de envelop op te pakken, maar Harry steekt zijn hand op)*

HARRY: Afblijven meneer Verbeek. De technische recherche gaat hier naar kijken.

JOPIE: Dit vonden we ook. *(ze legt een doorzichtige plastic zak op tafel waarin een papiertje zit)*

GERARD: *(kijkt)* De code van de kluis. Hoe komt die jongen daaraan?

HARRY: Ja, dat vragen wij ons ook af. Waar bewaart u die code, normaal gesproken?

GERARD: In de slaapkamer, in de linnenkast, onder een stapel overhemden. Daar ligt een plastic mapje, met de code.

HARRY: En niemand kent die plek?

GERARD: Nee.

HARRY: U ook niet, mevrouw Verbeek?

TRUDY: *(ontwijkend)* Ik bemoei me nooit met de zakelijke aangelegenheden van mijn man.

GERARD: Hij moet in de slaapkamer hebben rondgesnuffeld.

JOPIE: *(wijst op de natte plek op de vloer)* Wat is dat? Water?

GERARD: Fred heeft een bloemenvaas omgegooid vannacht toen hij probeerde te vluchten. *(Harry knikt begrijpend)*

JOPIE: Mag ik even van het toilet gebruik maken?

TRUDY: Ja natuurlijk. In de gang, tweede deur links. *(Jopie af)*

HARRY: Wat is uw beroep, meneer Verbeek?

GERARD: Ik werk niet meer. Ik heb mijn eigen zaak gehad, Ik was aannemer, maar heb mijn zaak verkocht. Ik ben nu met vervroegd pensioen.

HARRY: Dus overdag bent u gewoon thuis.

GERARD: Alleen op donderdag niet. Donderdagmiddag ga ik altijd biljarten. Dus als u mij zo wilt excuseren.

JOPIE: *(is intussen binnengekomen)* U biljart! In dat doosje daar zitten biljartballen! *(Ze loopt naar de tafel en opent het doosje. Haalt er drie ballen uit, een rode en twee witte)* Echt ivoor?

GERARD: Nee, ze worden tegenwoordig gemaakt van een speciaal soort kunststof.

JOPIE: Ik heb het wel eens gezien op tv. Ik vind het razend knap wat die lui doen, maar ik begrijp niets van het spel. Hoe gaat dat eigenlijk, biljarten?

GERARD: Iedere speler heeft een witte bal. Het is de bedoeling dat je met jouw speelbal de bal van de tegenstander raakt, en de rode bal.

JOPIE: Dan heb je een punt.

GERARD: Ja, een carambole noemen wij dat. Het gaat er om wie als eerste bijvoorbeeld vijftien caramboles haalt.

HARRY: *(staat ook op)* Leuk hoor, biljarten. Ik heb het vroeger ook veel gedaan. Als de tegenstander een mooie carambole maakte stootte je uit waardering een paar keer met je keu op de vloer.

JOPIE: *(wijst op het foedraal)* Daar zit de keu in?

GERARD: Ja. Voorzichtig, het is een dure. *(Staat op en loopt naar de tafel. Haalt de keu uit het foedraal, schroeft de keu in elkaar en geeft een demonstratiestoot. De ballen, die vlak bij elkaar liggen, klikken tegen elkaar aan. Trudy komt ook kijken)*

JOPIE: Dat lijkt me niet zo moeilijk. Die ballen liggen vlak bij elkaar!

GERARD: *(vertederd over zoveel domheid)* Ja, maar het is wel moeilijk ze vlak bij elkaar te krijgen, en bij elkaar te houden. Wij noemen dit libre, dan zijn er geen beperkingen. Maar je hebt ook bandstoten, dan moet de speelbal niet alleen de twee andere ballen raken, maar ook een van de banden, de opstaande randen rondom de tafel. Dat kan ik hier natuurlijk niet demonstreren. Het allermooiste, maar ook het moeilijkste, is driebanden. Dan moet de speelbal drie banden raken.

JOPIE: Aha, driebanden. Dàt heb ik gezien op tv.

GERARD: Ja, de grote artiesten, Ceulemans, Jaspers, de Zweed Blomdahl. Dat zijn tovenaars op het groene laken. Vergeleken met hen ben ik maar een kleine amateur. *(De mobiel van Jopie gaat. Ze haalt de telefoon uit haar achterzak en luistert)*

JOPIE: Ja. O. Nu al? Goed. *(ze verbreekt de verbinding, kijkt naar Harry. Ze maakt een bijna onmerkbare hoofdbeweging in de richting van de deur)*

HARRY: Meneer, mevrouw Verbeek, wij moeten gaan. Dank u zeer dat u ons zo uitvoerig te woord hebt gestaan.

TRUDY: *(loopt alvast richting deur, opent die)* Geen dank.

HARRY: *(keert zich om naar Gerard)* Nog iets, meneer Verbeek. *(haalt een scherf van de bloemenvaas uit zijn zak)* Dit zat tussen Freds kleren. Vonden we onder zijn trui.

TRUDY: De vaas! *(ze slaat een hand voor haar mond, beseffend dat ze haar mond voorbij heeft gepraat)*

HARRY: Hoe zou die tussen de kleren van Fred zijn terechtgekomen?

GERARD: Ik zou 't niet weten. Die vaas is met een plof op de vloer terechtgekomen. Misschien is daarbij een van de scherven naar buiten gesprongen.

HARRY: Via de openstaande balkondeur.

GERARD: *(blij dat Harry het begrijpt)* Ja.

HARRY: Of heeft u die vaas soms achter Fred aangegoooid? In uw woede. Mensen kunnen zich wel vaker dingen niet herinneren die ze in een staat van opwindning hebben gedaan.

GERARD: Misschien. Zou kunnen.

JOPIE: Nee Harry. Die mogelijkheid moeten we meteen verwerpen. Ik ben zo-even, toen ik naar de wc was, even doorgelopen naar de keuken. Ik heb in de vuilnisbak gekeken. De andere scherven liggen in de keuken in de vuilnisbak.

HARRY: *(knikt)* Nou ja, detail. We laten het voorlopig hierbij. Meneer en mevrouw Verbeek, houdt u zich beschikbaar voor nader onderzoek. Wij moeten nog met uw buurvrouw praten, mevrouw van Dam, de moeder van Fred. Zij was totaal overstuur en niet in staat ons te woord te staan. Joop vergeet je spullen niet. *(Wijst naar de salontafel. Jopie pakt het koffertje. Beiden geven Gerard en Trudy een hand. Trudy laat ze uit. Gerard doet de ballen terug in het doosje, schroeft de keu uit elkaar, stopt die weer in het foedraal)*

GERARD: Het is een truc. Een smerige truc. Eerst stellen ze je op je gemak door over je hobby te beginnen. 'U biljart? O, interessant.' En dan komen ze opeens met die scherf aanzetten. Maar mij pakken ze niet. Ze kunnen me niks maken. (*Wijst naar de natte plek*) Wij hadden die natte plek droog moeten maken.

TRUDY: Hoe dan?

GERARD: Wat dacht je van een föhn? (*Loopt naar de ladekast in de hoek, trekt een la open open, haalt een föhn tevoorschijn, geeft die aan Trudy*)

TRUDY: Het snoer is te kort. (*Gerard haalt een verlengsnoer uit de la en sluit de föhn aan. Hij geeft de föhn aan Trudy en pakt zijn biljartspullen*)

GERARD: Ik ga naar de club. (*Af. Trudy begint de plek droog te föhnen. Het geluid van de föhn gaat langzaam over in een politiesirene die dichterbij komt en luider wordt*)

DONKER

TWEEDE BEDRIJF

I

(getemperd licht. Trudy zit op de bank en leest een boek. Aan de eettafel zit Vera, roerloos. In de volgende scènes is zij voortdurend zwijgend op het toneel aanwezig. Voor haar op de tafel liggen een pakje sigaretten en een aansteker)

TRUDY: *(legt haar boek neer)* Een ei, een kopje suiker, een pakje soep. Waarom doe jij toch zo slordig boodschappen? Waarom vergeet jij altijd de helft? Natuurlijk, wij zijn burens en burens helpen elkaar. Sterker nog, wij zijn vriendinnen. Wij zijn in de loop van de jaren vriendinnen geworden. En ergens heb ik het gevoel dat wij nog steeds vriendinnen zijn. Maar waarom stuurde je Fred steeds om die geleende spullen terug te brengen? Waarom kwam je zelf niet? Elke donderdagmiddag gaat Gerard biljarten, dat weet jij en dat weet Fred ook. En uitgerekend op donderdagmiddag komt Fred aanbellen. *(De bel gaat, kort. Trudy staat op, laat Fred binnen. Hij heeft een blikje melk in zijn hand)*

FRED: Dag mevrouw Verbeek. Ik kom het blikje koffiemelk terugbrengen dat mijn moeder vorige week heeft geleend. Dit is een nieuw blikje.

Als u het hele stuk wilt lezen dan kunt u via www.toneeluitgeverijvink.nl de tekst bestellen en toevoegen aan uw zichtzending.

Voor advies of vragen helpen wij u graag.

 info@toneeluitgeverijvink.nl

 072 5112407

TONEEL
UITGEVERIJ **INK**

“Samenspelen” is ons motto